

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Samoila Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, în cauza penală privind-l pe

SAMOILA Dumitru XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.08.2020- 29.10.2020;

Instanța de apel: 18.11.2020- 26.10.2021;

Instanța de recurs: 05.01.2022- 09.02.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 29 octombrie 2020, Samoila Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Samoila Dumitru în beneficiul statului suma de 4036 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Samoila Dumitru Ion în a doua jumătate a zilei de 11.04.2020, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în mod deschis, a pătruns în domiciliul Elenei Starodub, amplasat XXXXX, fiind deghizat cu o mască medicinală, înarmat cu un pistol de model „Firat Compact” cu seria și nr. XXXXX, deținând asupra sa un băț din lemn ce reprezenta un obiect dur contondent, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri în zona capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202022P0124 din 15.04.2020, plagă contuză în regiunea parietală a capului, plagă contuză pe buza superioară, echimoză și excoriații periorbital dreapta - leziuni produse în urma acțiunii traumatice, a unui corp dur contondent, cu aproximativ 1-2

zile până la examinarea medico-legală din 13.04.2020, care în comun se calificau drept vătămare corporală ușoară și amenințând-o cu pistolul, cu violența periculoasă pentru viața și sănătate acesteia, în mod deschis ia sustras mijloace bănești în valută străină în sumă de 40.000 mii Euro (care conform ratei de schimb oficiale a BNM la ziua comiterii infracțiunii constituiau 793.600 lei), în bancnote cu nominalul a câte 500 euro și suma de 150 Euro (care conform ratei de schimb oficiale a BNM la momentul comiterii infracțiunii constituiau 2976 lei) în bancnote cu nominalul două bancnote a câte 50 euro, o bancnotă de 20 euro și o bancnotă de 10 euro, suma de 3000 lei, în bancnote cu nominalul a câte 200 lei și o bancnotă cu nominal de 100 lei, precum și bijuterii (articole) din aur după cum urmează: un inel din aur alb cu o piatră albă-combinat cu aur proba 585, ce avea o greutate de aproximativ 3,5 gr, un inel din aur proba 750 cu pietricele albe, ce avea o greutate de aproximativ de 4 gr, un lanț din aur proba 750 ce avea o greutate de aproximativ de 6 gr, un pandativ din aur în formă de inimioară proba 750 cu pietre albe, ce avea o greutate de aproximativ de 3 gr, un inel din aur proba 585, ce avea formă de floare cu două petale, ce avea o greutate de aproximativ de 5 gr, un lanț din aur proba 585, ce avea o greutate de aproximativ de 8 gr, cercei din aur proba 585, în formă de floare cu două petale, cu greutate de aproximativ de 10 gr, brățară din aur proba 750 cu greutate de aproximativ de 25 gr, un lanț din aur proba 585, cu greutate de aproximativ de 8 gr., un inel din aur proba 585, cu greutate de aproximativ de 4 gr, valoarea bunurilor fabricate din metale prețioase, care au fost sustrate, constituia suma de 42.425 lei, astfel părții vătămate Starodub Elena i-a fost cauzată o daună materială în sumă totală de 842.001 lei, ceea ce constituia proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Samoila Dumitru au fost calificate de organul de urmărire penală ca tâlhărie, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșite de două sau mai multe persoane, prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea proporțiilor deosebit de mari, infracțiunea prevăzută la art. 188 alin. (5) Cod Penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Victor Mereuță în numele inculpatului și de inculpat, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoria Hîncești.

3.1 Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Victor Mereuță în numele inculpatului, în apel solicita casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Samoila Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal și încetarea procesului penal pe motivul lipsei faptei infracționale.

În motivarea apelului s-a invocat că, sentința este neîntemeiată, pasibilă de anulare deoarece, analizând declarațiile martorilor se ajungea la concluzia că între Samoila Dumitru și Starodub Elena a fost o înțelegere ca ambii să înscezeze o tâlhărie.

Considera apelantul că din partea acuzării nu a fost demonstrată o nepărtinire în investigarea cazului, ci s-a ocupat o poziție de apărare a părții vătămate. Nu s-a stabilit

cu certitudine existența în genere a sumei de bani de 40.000 euro și a bijuteriilor, articolelor din aur cu proba și greutatea indicată cu aproximație atât în actul de învinuire, cât și în sentința atacată. Învinuirea și sentința de condamnare trebuia să fie exactă, persoana să fie condamnată pentru fapte concrete, dar nu pentru sustragerea unor sume sau obiecte, numărul și valoarea cărora a fost stabilită cu aproximație.

Partea vătămată pe parcursul anchetei penale și în judecată și-a schimbat declarațiile și a depus mărturii false, ascunzând adevărul neconvenabil ei, demonstrându-se astfel rea-credința ei.

3.2 Inculpatul Samoila Dumitru, în apelul său a solicitat casarea sentinței cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

În motivarea apelului s-a invocat că, presupusa parte vătămată a indus în eroare organul de urmărire penală și instanța de fond cu rea voință prin declarații mincinoase. În toate declarațiile depuse de partea vătămată sunt contradicții prin care aceasta încearcă să ascundă adevărul pentru a nu fi trasă la răspundere penală.

Inculpatul a cerut de multe ori efectuarea unor măsuri de investigații conform art. 143-147, 151 Cod de procedură penală la care i s-a refuzat, pe tot parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată nu au fost luate în vedere declarațiile sale.

În sentință nu este prezentă o expunere motivată și nici indicate sumele de bani sau bijuteriile din aur, fiind o examinare superficială și o expunere la fel, sau aceasta nu a avut loc. Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate s-a constatat că ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe nemotivate.

Inculpatul invoca că pe tot parcursul urmăririi penale și ședinței instanței de fond se regăsesc acțiuni cu îngrădirea drepturilor fundamentale ale omului. Astfel, indică concluziile neclare, incorecte, incerte expuse de instanța inferioară fără a se da o apreciere a argumentelor invocate de reclamant ceea ce constituie o nemotivare a hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei. Procedând în asemenea mod, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale, astfel la judecarea cauzei s-au constatat erori juridice.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, apelurile avocatului Victor Mereuță în numele inculpatului și cel al inculpatului au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, s-a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate. Astfel, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta

cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate, ale martorilor date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. În acest context nu exista temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combăteau prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate Starodub Elena, martorilor acuzării audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond Ghenița Grigore, Băxăneanu Mihail, Coțofană Sergiu, Pînzaru Galina, Borș Natalia, Coțofană Maria, Vasilache Constantin, Cobzari Dumitru. Aceste probe coroborau între ele au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat starea de fapt stabilită precum și dovedit faptul că, inculpatul a săvârșit sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea proporțiilor deosebit de mari, adică tâlhăria, infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, instanța de fond în mod justificat nu a reținut argumentele inculpatului invocate în ședința de judecată, potrivit cărora, toate acțiunile sale au fost înscenate, iar scenariul l-a creat chiar partea vătămată pentru a-i întinde o cursă concubinului acesteia.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele părții apărării, precum că lipsește fapta infracțională, au fost apreciate ca neîntemeiate și care contraveneau actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate, martorilor descrise mai sus precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

Examinând personalitatea celui vinovat, instanța de apel a stabilit că, potrivit revendicării F-246, Samoila Dumitru anterior a fost judecat (f.d. 173-174 vol. II). În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu au

fost stabilite. Totuși, a fost stabilită ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond justificat a reținut prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit cărora recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, precum și prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Prin urmare s-a reținut în acțiunile inculpatului Samoila Dumitru starea de recidivă periculoasă, or potrivit sentinței judecătorecii Strășeni din 03.02.2015, Samoila Dumitru a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (5) Cod penal, infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenul de pedeapsă, în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței în limitele sancțiunii art. 188 alin. (5) Cod penal cu aplicarea prevederilor normelor legale citate supra a art. 34 alin. (2) lit. b) și 82 alin. (2) Cod penal.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind corect încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară în sumă totală de 4036 lei, în baza art. art. 228- 229 Cod procedură penală de la Samoila Dumitru.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat dezacordul cu decizia atacată care a susținut integral motivarea instanței de fond fără a repara erorile comise în prima instanță și enumeră prevederile legale încălcate atât de instanța de fond cât și de apel. Recurentul invocă acele motive indicate în cererea de apel privitor la inexistența infracțiunii și fiind o farsă comisă de partea vătămată.

De asemenea indică că instanța de apel nu a analizat obiectiv materialele dosarului și nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererile de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei, însă nu face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de recurent nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției dat.*

Instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța ierarhic inferioară.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or instanțele de judecată inferioare, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Samoila Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane. Astfel, Colegiul consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 ani este echitabilă și îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

Dacă vorbim de motivele indicate în recurs, recurentul nu concretizează anumite erori de drept ce ar afecta hotărârea pronunțată, dar critică declarațiile părții vătămate și fapta stabilită, argumente ce nu aduc credibilitate și temeii pentru instanța de recurs să intervină.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Colegiul penal menționează că conținutul probelor și valoarea lor probatorie este expusă detaliat în textul hotărârii judecătorești recurate, or, temeii de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Criticile formulate de recurent au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

De asemenea, invocarea formală a unor argumente de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de inculpat sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul SAMOILA Dumitru XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO